

[Kofod-Svendsen]

så får vi ikke de arbejdspladser, vi har brug for.

Magter vi at lave en mere effektiv arbejdsformidling, stadig udbygge vort uddannelsessystem og stadig satse på en teknologisk udvikling, er jeg overbevist om, at vi kan skabe yderligere arbejdspladser og dermed nedbringe antallet af ledige, og det er den mest konstruktive politik, vi kan føre for at bringe ledige i arbejde.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det lyder smukt, når hr. Kofod-Svendsen siger, at vi skal effektivisere og gøre arbejdsformidlingen bedre. I forbindelse med beslutningsforslag nr. B 73 har vi i arbejdsmarkedsudvalget fået en oversigt fra arbejdsformidlingskontorenes personales landsklub, som fortæller, at de besparelser og nedskæringer, som regeringen har foretaget i 1984, 1985, 1986 og 1987, betyder følgende: 35 stillinger er blevet nedlagt i 1984, 43 stillinger i 1985, 29 stillinger i 1986, og 68 stillinger forventes nedlagt i 1987. Jeg spørger bare: er det et udtryk for, at man vil opprioritere? At man vil gøre arbejdsformidlingen og det opsøgende arbejde bedre? Eller hvad er det udtryk for? Jeg tager det som et klart udtryk for, at man vil nedprioritere arbejdsformidlingens aktiviteter og gøre det ganske svært at udføre det opsøgende arbejde og vejledningsarbejde, der er nødvendigt, hvis man skal løse ikke mindst de langtidslediges problem.

Så siger hr. Kofod-Svendsen også meget smukt, at det er vigtigt, at der er et veludbygget efteruddannelsessystem. Nu har bestyrelserne for brancheudvalgene og skoleudvalgene på specialarbejderskolerne, som jo har ansvar for efteruddannelse og omskoling af ufaglærte, vist, at de besparelser, der er foretaget fra 1985 til 1986, betyder et aktivitetsfald på 6 pct. Både brancheudvalgene, som jo er paritetisk sammensat, og skoleudvalgene, hvor der også er paritetisk sammensætning, har opgjort, at det vil betyde et fald i aktiviteterne på 21 pct., og det er vel egentlig ikke et udtryk for en opprioritering af efteruddannelserne. Derfor lyder omsorgen fra kristeligt folkepartis side temmelig hul.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KrF):

Jeg vil gerne gøre en enkelt bemærkning i anledning af fru Jytte Andersens indlæg, nemlig at vi står i den glædelige situation, at der er færre ledige, samtidig med at der sker en effektivisering af arbejdsformidlingen. I det øjeblik der sker en effektivisering og der totalt er færre ledige, er der også dermed bedre mulighed for at vejlede den enkelte. Derfor mener jeg, der er mulighed for den opprioritering, jeg lagde op til.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det er korrekt, at der er en nedgang i ledigheden, og det kan vi glæde os over i fællesskab. Men der er stadig væk en markant høj arbejdsløshed på omkring 230.000; i aktuelle tal er det omkring 600.000-650.000, der årligt går igennem systemet. På den baggrund er det vel ikke rimeligt at lægge op til besparelser, der betyder personalereduktioner på omkring 175 personer. Godt nok kan der ske en effektivisering i form af ny teknologi osv., men der skal jo dog mennesker til at tale med de mennesker, der er arbejdsløse, for det er trods alt det, hele vejledningssystemet går ud på.

Dohrmann (FP):

Den bedste hjælp, folkettinget kan give de arbejdsløse, er naturligvis at føre en sådan politik, at alle de mange ledige får et jobtilbud og derved kommer i beskæftigelse. Det skal selvfølgelig være et tilbud i det private erhvervsliv i stedet for i den offentlige sektor, som jo igennem mange år til stadighed er blevet udvidet, uanset hvilken regering vi har haft.

Det er desværre en kendsgerning, at vi endnu har alt, alt for mange ledige, men det er desværre også en kendsgerning, at der i dag eksisterer et paradoksproblem. I visse egne af Jylland råber og skriger man på arbejdskraft, men den kan ikke skaffes, og så må man spørge sig selv, om der trods alt ikke var en vis rimelighed i, at i hvert fald yngre mennesker, som ikke er bundet ved, at de har stiftet hjem, blev mere eller mindre tvunget til at søge hen, hvor arbejdet findes.

For nogle år siden var det meget almindeligt, at folk rejste fra provinsen til København, fordi der var bedre beskæftigelsesmu-